

Во віки і віки,
Що звів-еси в одно море
Славянській ріки.

Привітай же в своїй славі
І мою убогу
Лепту, думу немудрую
Про Чеха сьвятого,
Великого мученика,
Про славного Гуса!
Прийми, отче! А я нишком
Богу помолю ся,
Щоб усі Славяне стали
Добрими братами,
І синами сонця правди,
І еретиками
Оттакими, як Констанський
Єретик великий.
Мир мирові подарують
І славу во віки!

1845, 16.-X.

Марієське.

— 0 —

I. (МОЛИТВА.)

Камень, его-же небрегоша
зылдушии, сей бысть во главу
угла: отъ Господа бысть сей
и есть дивенъ во очесѣхъ на-
шихъ.

Псаломъ CXVII., ст. 22.

»Кругом неправда і неволя,
Народ змучений мовчить,
А на апостольскім престолі
Чернець годований сидить;
Людською кровію торгує
І рай у найми оддає.
О Боже! суд Твій правдивий всеу,
І всеу царствіє Твоє!